Millor inclusió que índex d’inclusió

written by Ramón Flecha | 19 d'October de 2024

Les escoles que estan aconseguint major èxit en la inclusió de tota mena d’alumnat, eixa que aconseguix les més excel·lents millores de resultats, centren els seus esforços i la seua orientació en les actuacions educatives que generen eixe èxit. Això mateix és el que fa la ciència en altres àmbits diferents a l’educatiu, com en la medicina: centra els seus esforços en eixes mateixes actuacions que aconseguixen l’èxit, com per exemple les vacunes anti-COVID-19.

Sovint, eixes escoles són bombardejades amb propostes com, per exemple, incloure en els seus projectes qualsevol tipus d’*índex* d’inclusió. D’eixa forma, eixe bombardeig vol atribuir l’èxit que estan obtenint amb el seu esforç en eixes actuacions a uns índexs que servixen per a desviar-lo d’eixe objectiu i, per tant, disminuir les seues millores de resultats. De sobte es presenta als senyors o senyores que han creat eixos *índex* (i que amb freqüència afigen el seu cognom als mateixos) com els grans referents de la inclusió, en comptes dels qui l’estan aconseguint en la pràctica amb les evidències científiques del més alt nivell, que són les evidències científiques d’impacte social.

Els *índex* d’inclusió, amb este o altres noms, pretenen que

les escoles dediquen temps i esforç a mesurar el nivell d'inclusió que tenen, d'acord amb uns criteris establits per uns experts externs, i fomentar que en el futur complisquen millor eixos criteris. La seua referència no són les actuacions científicament validades pel seu impacte social, sinó el que diuen eixos experts externs en una dinàmica *top down*, encara que ells mai hagen aconseguit la inclusió en cap escola.

Si fórem professionals dels hospitals, ens centraríem ara en aplicar les vacunes i els tractaments que han demostrat científicament la seua eficàcia, és a dir, les actuacions d'èxit en salut. L'educació no és menys important que la salut i els qui som professionals de l'educació no som menys que els professionals de la salut. Mereixem el mateix respecte, la mateixa dignitat i la mateixa llibertat per a dedicar els nostres esforços a allò que millora els resultats del nostre alumnat. És millor per al nostre alumnat, per a la nostra professionalitat, per a les famílies, per a la ciència i per a la societat que ens centrem en les actuacions que aconseguixen inclusió, no en fomentar la fama i retribucions dels qui, en comptes d'aconseguir inclusió, volen dir als professionals que l'estan aconseguint com han de modificar el que fan.

[Imatge: Freepik]